Духовне і тілесне

Людина, що посіє те й пожне -
Відома всім, ця істина одвічна,
- Якщо у тіло сіє, то помре,
Посіє в Дух, то буде жити вічно.

- Це вже біблійна істина, але ж,
Хоч більшості вона також відома,
Безпечності людей не має меж,
Бо нею, вони нехтують свідомо.

Тут зостається думати одне -
Їм мабуть задоволення тілесні,
Усе матеріальне і земне,
Дорожче ніж духовне і небесне.

А треба думати, що нас вгорі
чекає - так нам Боже Слово тве́рдить,
Бо ми вже не гріховні, не старі -
Христом ми всі відкуплені від смерті.

І Біблія нам каже - умертвіть,
Земні всі члени, що розпусти повні,
І хай панує в вашому житті,
Не плотське тимчасове, а духовне.

А нам духовність вказує на те,
Що над фізичним світом, щось стояти
повинно вище, тіло ж відійде́,
А з вищим - духом, будемо єднатись.

А чим єднатись з Господом отим,
Що жи́ли, уподібнившись тварині,
Хто ж Духом не наповнився Святим,
Не будуть в Небі з Богом і святими.

І до людей духовних, не малі
вимоги, Слово Боже пред'являє,
Представниками Бога на землі,
Нам стати, це звання повеліває.

Це значить - бути схожим на Христа -
До цього прагне істинна духовність,
Вона до Бога, грішних поверта,
Ділами віри, свідчить красномовно.

Духовність проявляється як плід
Святого Духа, який в нас працює,
Несе любов і мир у грішний світ,
Й надію на спасіння всім дарує.

Отож твори добро, допомагай
найбільше тим, які живуть по вірі,
І щедрий у кінці збереш врожай,
Бо ти надійно, в Дух його посіяв.

Піклуйся й про здоров'я, та слідкуй,
Щоб ця турбота не була надмірна,
Вона бо підкоряє тілу дух,
Принижуючи вічне, перед тлінним.

А перед смертю, плотьский те збагне,
Що сіяв у приречене зітліти,
Духовного ж врожай, Христос збере,
Бо сіяв він у те, що буде жити.

Рибаков Віктор м. Луцьк